

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Opførelse af en Møntbygning.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 651).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal af Hensyn til den fremrykkede Tid fatte mig i størst mulige Korthed. Dette Lovforslag kommer fra Landstinget til Folketinget vedtaget af et Flertal i Landstinget, medens det konservative Folkeparti i Landstinget modsatte sig Forslaget, ikke fordi Partiet egentlig underkendte de Grunde, som var anførte baade i Lovforslaget af Ordføreren for de andre Partier og af mig med Hensyn til selve Lovforslagets Indhold, men fordi man mente, at man kunde vente nogen Tid med Opførelsen af denne nye Møntbygning, der her foreslaas, og at man da midlertidig kunde gaa til en Restauration af den nuværende Møntbygning og saaledes foreløbig spare den her omhandlede Sum af noget over 2 Millioner. Af denne Sum vil imidlertid en meget stor Del indkomme ved Salget af den nuværende Møntbygning, uden at jeg naturligvis kan udtale mig om, hvilken Sum det vil blive.

Det, som har været afgørende for mig ved Fremsættelsen af Lovforslaget, er dette, at Møntbygningen ikke mere er tidsvarende, er usund at arbejde i, og at Arbejdet ikke kan fremmes, Driften ikke kan gaa for sig, saaledes som man maa ønske det. Desuden ligger Møntbygningen paa en Maade, som er uheldig, naar store Værdier skal opbevares der. Den ligger tæt omgivet af Huse, og der kan let ske voldelig Indgriben i Møntbygningen, uden at dette kan forebygges paa samme Maade, som det kunde ske, hvis den laa isoleret. De sagkyndige har i Virkeligheden i lang Tid ønsket et saadant Forslag fremsat, men jeg har modsat mig det af økonomiske Grunde, fordi jeg nødig vilde komme til Rigsdagen med et Lovforslag, som dog koster over 1 Mill. Kr., naar det skal bringes til Udførelse. Men, som nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget, har efterhaanden Aarsagerne til, at man ønskede den nye Bygning, oplobet sig saaledes, at jeg ikke kunde staa imod, og da jeg mener, at Staten kan overkomme den Udgift, der her er Tale om, i Løbet af $1\frac{1}{2}$ —2 Aar, har jeg frem-

sat Lovforslaget, saa meget mere som Mønten er en Virksomhed, der betaler sig. Som jeg har nævnt i Landstinget, er der i de sidste 10 Aar indkommet $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. som Gevinst for Staten gennem Udmøntningen, derfor er det lidt urimeligt at nægte en moderne og god Bygning til en saadan Virksomhed, naar den meget snart, som det her vil være Tilfældet, kan dække Udgifterne ved den nye Bygning.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

Jensen-Sønderup: Der er ingen Tvivl om, at det i og for sig er i høj Grad ønskeligt at gaa til Opførelsen af en ny Møntbygning. De ret udførlige Oplysninger, som foreligger i Lovforslagets Bemærkninger saavel som den Behandling af Sagen, der har fundet Sted i Landstinget, og den af Landstingsudvalget afgivne Betænkning viser, at Forholdene i den nuværende Møntbygning ikke er tilfredsstillende. Derimod kan der, som Finansministeren selv nævnte, være Spørgsmaal om, hvorvidt man i Øjeblikket tør gaa til en saa stor Udgift, som der her er Tale om, godt et Par Millioner Kroner. Det er i Virkeligheden et Spørgsmaal om, hvad man mener at turde ofre paa det; det er ikke en Tvivl om, hvorvidt det er ønskeligt at faa en ny Møntbygning. Selv om den højtærede Finansminister i Gaar tegnede et forholdsvis lyst Billede af den finansielle Situation i Øjeblikket, er der jo dog Grund til at overveje meget nøje, hver Gang man staar overfor saa stor en Udgift, som der her er Tale om, om det kan siges at være nødvendigt at gaa til den netop nu.

Jeg gaar ud fra, at der ogsaa for Folketingets Vedkommende vil være Grund til at se lidt nærmere paa Sagen og maaske ogsaa at se paa Forholdene i den nuværende Møntbygning saa vel som paa den Plads, hvor det er Hensigten at opføre den nye, og jeg skal derfor tillade mig ved Forhandlingens Slutning at stille Forslag om en kort Udvalgsbehandling.

Chr. Hansen: Da jeg efter Lovforslagets Fremsættelse i det høje Landsting saa, hvor Ministeren tænker sig den nye Møntbygning lagt, spurgte jeg mig selv, hvorfor den mon skulde ligge paa Nord-siden af Amagerboulevard, thi paa Syd-siden ligger der jo i Forvejen en Række Statsanstalter, Seruminstittet, Statsprøveanstalten o. s. v.; og jeg husker, der har været Tale om at erhverve en Grund til en Bygning for Justervæsenet. Jeg syntes egentlig, Møntbygningen burde ligge mel-